

Full diocesà

12 de març del 2023

p5 — Commemorats els 500 anys del camí de comiat de sant Ignasi

p7 — Augmenta el suport a l'Església a través de la X de la declaració de la renda

Déu meu, sigueu-me propici, que soc un pecador (Lc 18,13)

Les «24 hores per al Senyor» són una proposta del papa Francesc per a viure a fons la Quaresma. Es tracta d'experimentar la misericòrdia de Déu, dedicant vint-i-quatre hores de pregària a Nostre Senyor i rebent el sagrament de la penitència en un clima d'adoració eucarística; un dia de renovació. El lema d'enguany és la frase de l'evangelí de Lluc que hem posat com a titular.

Serà el divendres 17 de març i l'endemà el dissabte 18 de març (els que venen després del 3r Diumenge de la Quaresma).

A la catedral de Vic s'exposarà el Santíssim Sagrament des del divendres a les 13h fins al dissabte a la mateixa hora. Tothom qui ho desitgi podrà tenir una trobada íntima amb el Senyor, oferir-li la seva pregària i reconciliar-se, amb el sa-

grament del perdó. Durant tota la jornada hi haurà diverses activitats, destacant la missa del divendres a la 13h, el res del rosari i de la litúrgia de les hores, l'adoració jove (22h) i la predicació del senyor bisbe (11h).

També en un altre punt de la diòcesi tindrà lloc la celebració d'aquesta iniciativa, concretament a Igualada. Serà, però, del 24 al 25 de març, amb diferents estacions: el dia 24, de les 11 del matí a 2/4 de 8 de la tarda, al convent dels Frares Caputxins; de 2/4 de 8 a 2/4 de 9 del vespre, a Santa Maria (pregària al Sant Crist d'Igualada); de 2/4 de 9 a 2/4 d'11 del vespre, a les Carmelites; de 2/4 d'11 de la nit a 2/4 de 9 del matí (del dia 25), a la parròquia de la Sagrada Família, i de 2/4 de 9 del matí a les 11 del matí a la basílica de Santa Maria.

«Tu dona un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure»

Diumenge III de Quaresma / Cicle A

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisès: «Per què ens has fet pujar d'Egipte! Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?» Moisès s'exclamà al Senyor: «Què puc fer per aquest poble? Una mica més i m'apedregaran.» El Senyor li respongué: «Passa al davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allà davant teu dalt la roca, a l'Horeb. Tu dona un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure.» Moisès ho va fer així davant els ancians d'Israel.

I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «El Senyor, és amb nosaltres o no hi és?» (17,3-7)

Salm responsorial

Tant de bo que avui sentíssim la veu del Senyor:

«No enduriu els vostres cors.»

[94]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. I l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

Adoneu-vos bé d'això: Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.

(5,1-2.5-8)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, s'estava assegut

bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «Dóna'm aigua.» Li diu la samaritana: «Com? Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que soc una dona samaritana?» Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: «Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada.» Ella li diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no teniu res per treure aigua. D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el seu bestiar. Sou més gran vós que no pas ell?» Jesús li respongué: «Els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna.» Li diu la dona: «Senyor, doneu-me aigua d'aquesta: que no tingui mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua del pou.» [...]

(4,5-42)

«Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: “No enduriu els vostres cors com a Meribà, com el dia de Massà en el desert...”»

L'aigua viva

Carles Riera i Fonts, *pvrre*.

La dona samaritana, assedegada d'amor, personifica la necessitat de tot ésser humà d'estimar i ser estimat. El Senyor la interpel·la i, en diàleg, li fa comprendre que aquella set —l'absència de Déu— és tal que cap aigua terrenal no la pot sadollar. El seu dèficit d'amor —d'aigua viva— és degut a la soledat per la manca de companyia de l'Altre.

Déu és font de vida i s'autodetermina a estimar el món fins a morir realment —en el Fill— de mort humana. La humanitat de Jesús de Natzaret es manifesta adequadament acostant-se a qui cerca de satisfer l'ansia d'estimació.

Més important que conèixer on hem d'adorar el Pare és saber com ho hem de fer. Doncs en esperit i en veritat, que vol dir interiorment i de tot cor. Els bons adoradors adoren Déu sempre i a tot arreu.

Sorpresa i admirada, en un moment essencial i necessari, la Samaritana reconeix Jesús com a profeta i com el Messies esperat. Havent estat descoberta per Qui li relata fil per randa la seva història, sent el gust —i la urgència— de comprendre la veritat última de tot.

El món interior d'aquella dona queda trasbalsat i se li obre un nou horitzó. En endavant serà tasca seva deixar que, a través d'ella, Déu es pugui manifestar i sigui camí i resposta lluminosa per als altres.

La Revelació s'actualitza en els problemes i fretures de cada persona, ara i aquí.

La imatge

Els nostres cors estan assedegats i Jesús vol satisfer la nostra set. Tot demanant aigua a la Samaritana, li desvetlla el desig de l'aigua viva que ell ens porta i que brolla per donar vida eterna. Com aquella dona, demanem a Jesús: «Senyor, doneu-nos aigua d'aquesta.» I ell, donant-nos l'Esperit Sant, vessarà en els nostres cors el seu amor.

Jesús i la Samaritana (1651). Gervais Drouet

Agenda

Lit. hores: Setmana III

13 dilluns

—Sant Nicèfor, bisbe mr.
Aniversari de l'elecció del Papa Francesc (2013)
2R 5,1-15a/Salm 41/Lc 4,24-30

14 dimarts

—Santa Florentina, vg.
Dn 3,25.34-43/Salm 24/Mt 18,21-35

15 dimecres

—Santa Madrona
—Santa Lluïsa de Marillac, fund.
Dt 4,1.5-9/Salm 147/Mt 5,17-19

16 dijous

—Santa Eusebia, abadessa
Jr 7,23-28/Salm 94/Lc 11,14-23

17 divendres

—Sant Patrici, bisbe
—Sant Josep d'Arimatea
Dia d'abstinència
Os 14,2-10/Salm 80/Mc 12,28b-34

18 dissabte

—Sant Salvador d'Horta, framenor
—Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i dr.
—Sant Alexandre, bisbe
Os 6,1-6/Salm 50/Lc 18,9-14

19 diumenge IV de Quaresma/Cicle A

—Sant Josep, espòs de la Verge Maria
Dia i col·lecta del Seminari
1S 16,1.6-7.10-13a/Salm 22/Ef 5,8-14/Jo 9,1-41

Diumenge vinent, Dia del Seminari 2023

Mn. Jaume Casamitjana, rector del Seminari de Vic

Diumenge vinent, 19 de març, coincidint amb la diada de Sant Josep, celebrarem el Dia del Seminari. Aquesta jornada ens ajuda a fer més present el seminari en la vida de la nostra diòcesi, ja que les vocacions són un do de Déu per a tots nosaltres en el si de tota l'Església. Comptem, doncs, amb la col·laboració de tota la comunitat diocesana perquè a cada parròquia, col·legi, comunitat de vida religiosa, moviment, família, etc. es pregui pel nostres cinc seminaristes (en el pròxim Full Diocesà els podreu conèixer més en profunditat), així com pels seus for-

madors i per les vocacions al sacerdoci. I anem també que, amb iniciatives concretes, se susciti la proposta valenta del sacerdoci als infants i joves com una vocació meravellosa i imprescindible, a la qual el Senyor continua cridant. Precisament el lema triat enguany és «Aixeca't i posa't en camí», inspirant-se en el lema escollit per a la Jornada Mundial de la Joventut 2023 de Lisboa: «Maria se n'anà decididament» (Lc 1,39).

És per tot això que, des d'aquestes línies i de manera ben esperançada —atès que els fruits de l'oració són ben palpables—, volem agrair novament la vostra pregària confiada i fidel, especialment a les comunitats parroquials i als seus rectors, així com a les comunitats de vida consagrada, perquè es manifesta d'aquesta manera la sol·licitud de la família diocesana per les vocacions, tan necessàries i urgents en el moment actual. Sens dubte, el Dia del Seminari fa més visible la pregària de tota la diòcesi sota la intercessió de sant Josep —pregària que no ha de defallir durant tot l'any— per a demanar a l'Amo dels sembrats que enviï treballadors a segar-los.

Finalment, també volem agrair la generosa col·laboració econòmica anual que es visibilitza en la col·lecta d'aquesta jornada. La quantitat que es recull es destina a les despeses de formació del nostre seminaristes, així com als costos de manutenció. Concretament, l'any passat es van recollir 14.698,23€, una xifra ben considerable; però, tanmateix, insuficient, ja que les despeses que s'han de sufragar enguany han augmentat —gràcies a Déu—, perquè el nombre de seminaristes ha crescut fins a cinc. Us demanem, doncs, un nou esforç en la vostra col·laboració per ajudar-nos econòmicament. Us donem les gràcies, a la bestreta, pel vostre ajut. De passada adjuntem un número de compte corrent per a fer aportacions: ES97 2100 0007 8002 0126 4517.

500 anys del camí de comiat de sant Ignasi

Parròquia de Santa Maria de Viladordis

El dissabte 25 de febrer es van commemorar els 500 anys de la partença de sant Ignasi de la ciutat de Manresa. Així ho recullen els testimonis del procés de canonització: «A mitjans de febrer el Pelegrí deixa la

ciutat del Bages, camí de Barcelona, per gestionar la seva embarcació a Roma i Terra Santa. El primer tram, fins al Pont de Vilomara, el farà acompanyat de múltiples amistats manresanes que no el volen deixar. És un camí ple de records, passen per les creus del Tort, la Culla i Cal Gravat, que guarden tanta pregària d'Ignasi quan s'hi aturava, camí de Viladordis, on ara novament s'atura per pregar i acomiadar-se de la gent de les Marcetes...»

La tradició, com recull l'historiador Sarret i Arbós, diu que sant Ignasi va lliurar el cenyidor del seu vestit de penitent a la Mare de Déu de la Salut, dient-li: «Senyora, us he ofert a Montserrat les armes i a un pobre he donat els vestits; només em queda el cingol, que us entrego en aquest moment.»

La parròquia de Viladordis va acollir els més de 170 pelegrins que havien arribat des del centre de Manresa en la missa del comiat del sant pelegrí, missa que va presidir el bisbe Romà. Seguidament es va fer a peu el camí de partença fins al Pont de Vilomara, on van ser acollits per l'alcalde, Enric Campàs, que rebé la majòlica amb el sol ignasià de mans del regidor de Cultura i responsable del Manresa 2022, Joan Calmet.

Vols participar en el cos de portants del Sant Crist a Manresa?

L'Associació Reparadora de Pius IX fou fundada com a Cos de Portants a la Seu de Manresa el 25 de juliol de 1879 amb una solemne funció religiosa, en la que el seu fundador, el canonge Fructuós Morell, va pronunciar un eloqüent sermó. En 1884 una imatge de Jesús Crucificat de mida natural, obra de l'escultor barceloní Llorenç Dalmau, l'any següent va arribar a Manresa, a l'estació del Nord, rebuda per un gran nombre de ciutadans.

Cada any el cos de Portants del Sant Crist realitza durant els diumenges de Quaresma un viacrucis a la basílica de la Seu; a més, el Diumenge de Rams al vespre organitza, juntament amb la Congregació dels Dolors, la solemne Processó del Silenci, acompanyats dels Armats, i el Divendres Sant participa en una altra processó manresana. La nostra associació no requereix cap tipus de quota ni obligacions; tant la roba com el material és de propietat. Si esteu interessats a formar-ne part, truqueu al telèfon 711 735 500.

Protestes per la condemna del bisbe Rolando a Nicaragua

Redacció

La dictadura de Daniel Ortega va condemnar fa uns quants dies Mons. Rolando Álvarez Lagos a 26 anys i 4 mesos de presó, acusat de ser «traïdor a la pàtria», tan sols un dia després que el règim expulsés 222 presos polítics als Estats Units.

El bisbe s'havia negat a prendre el vol amb aquests altres 222 deportats, entre ells quatre sacerdots, i va decidir quedar-se per acompanyar els catòlics que sofreixen la repressió de la dictadura.

El papa Francesc va referir-se, durant el res del àngelus, a la situació de Mons. Álvarez: «Les notícies que arriben des de Nicaragua m'han entristit no poc, i no puc deixar de recordar aquí amb preocupació el bisbe de Matagalpa, Mons. Rolando Álvarez, a qui tant estimo, condemnat a 26 anys de presó, i també les persones que han estat deportades als Estats Units. Reso per ells i per tots els qui sofreixen en aquesta benlloguda nació i demano les vostres oracions. Demanem també al Senyor, per intercessió de la Immaculada Mare de Déu, que obri el cor dels responsables polítics i de tots els ciutadans a la recerca sincera de la pau, que neix de la veritat, la justícia, la llibertat i l'amor, i s'aconsegueix mitjançant l'exercici pacient del diàleg.»

També la Conferència Episcopal Espanyola ha publicat una nota davant la situació a Nicaragua: «En aquests moments ens unim als sentiments dels bisbes de la Conferència Episcopal de Nicaragua que sofreixen persecució per part del govern del país per la defensa de la llibertat dels nicaragüencs.»

Nou bisbe auxiliar de Barcelona

El papa Francesc va nomenar el prevere David Abadías i Aurín bisbe auxiliar de Barcelona. El nomenament es feu públic el propassat dia 14 de febrer. L'ordenació episcopal tindrà lloc el dissabte dia 25 de març, a les 11.00h, a la basílica de la Sagrada Família.

El Dr. David Abadías i Aurín va néixer a Barcelona el 31 de juliol de 1973. És llicenciat en Teologia, especialitat Sagrada Escriptura, per la Facultat de Teologia de Catalunya, i en Història de l'Església per la Facultat d'Història Eclesiàstica de la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma. És doctor en Història de l'Església per la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma.

Fou ordenat sacerdot el 13 de desembre de 1998. En l'actualitat, és arxiprest de Mollet del Vallès (bisbat de Terrassa) i rector de la parròquia de Sant Vicenç. Ha estat degà de la Facultat Antoni Gaudí d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes (FHEAG) des de l'any 2016 fins al 2022.

La Pel·lícula

To Leslie

Dirigida per Michael Morris

EUA, 2022

Intèrprets: Andrea Riseborough i Marc Maron.

Drama.

Per a majors de 16 anys.

Basada en fets reals, explica la història de Leslie, una mare soltera de l'oest de Texas que sis anys enrere va guanyar la loteria però ràpidament va gastar el premi en festes i alcohol.

Desnonada, acudeix al seu fill en un intent de recuperar el rumb de la seva vida.

«La història és perfectament narrada i dotada d'un gran realisme, amb uns personatges ben construïts. El drama hi és present del principi a la fi i s'hi mostra la duresa i fragilitat de la vida.

»Aquest llargmetratge ens revela una moralitat clara, i és que mai no hem de deixar de lluitar, perquè fins i tot en els pitjors moments algú voldrà ajudar-nos i oferir-nos una mà amiga» (Pantalla 90).

Augmenta el suport a l'Església en un context de necessitats

En les dades provisionals que s'han presentat sobre la campanya de la renda del 2022 es constata que ha augmentat en 84.201 el nombre de declaracions en favor de l'Església (més del doble que l'any anterior), la qual cosa representa un important suport a la labor de l'Església. En conjunt, més de 8,5 milions d'espanyols marquen la casella de l'Església tenint en compte les declaracions individuals i les conjuntes, xifra equivalent al 31,29% de les declaracions presentades. L'import total assignat a l'Església és de 320.723.062 euros, que suposa un increment del 8,5%, que permetrà a l'Església fer front a l'augment de les necessitats socials en un context econòmic difícil.

Si la quantitat percebuda està en relació amb la capacitat i fortalesa econòmica que hi ha en cada província, els mecanismes de distribució

tenen com a criteri la solidaritat i la comunió entre les diverses diòcesis; de manera que les diòcesis que estan en províncies amb rendes altes, com Madrid, Barcelona, Sevilla, Màlaga o Múrcia, ajuden a sostenir les diòcesis de l'Espanya despoblada i, per tant, amb menor capacitat per al seu sosteniment. És un autèntic mecanisme de comunió eclesial de recursos que permet mantenir l'acció pastoral en llocs en els quals, d'una altra manera, seria gairebé impossible.

D'altra banda, l'assignació tributària suposa, com a mitjana, el 22% del finançament de les diòcesis. Això significa una progressiva millora de la seva capacitat de finançament propi per altres vies al marge de la declaració de la renda (augment de les col·lectes pròpies, treball de les oficines de sosteniment en les diòcesis, etc.).

Temps d'escolta

Romà Casanova, bisbe de Vic

Un aspecte important de la vida cristiana que hem de remarcar en el temps quaresmal és l'escolta. De fet, el Sant Pare en el missatge d'enguany ens ho recorda: «La Quaresma és un temps de gràcia en la mesura en què escoltem aquell que ens parla.» El manament del Pare en la Transfiguració és clar: *Aquest és el meu Fill, l'estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo* (Mt 17,5). Els deixebles de Crist hem d'acollir aquest invitació per tal d'acomplir el do que hem rebut. No hi ha deixeble autèntic de qual-sevol mestre que no l'escolti. Escoltar Crist, el Fill estimat del Pare, és essencial per al cristià.

Farem bé de seguir la litúrgia de la Paraula per Quaresma, en la missa o en publicacions que tinguem a l'abast, i fins i tot a internet.

Com ens parla el Senyor? Evidentment, amb la seva Paraula. Ser oient de la Paraula és una definició del cristià. Sabem que Crist és la Paraula de Déu i que en les Sagrada Escripura ressona aquesta Paraula. Per això, llegir la Bíblia, meditar-la, conèixer-la més i més és tan important per a nosaltres. Adonem-nos bé que el manament del Pare és escoltar el seu Fill. Aquí rau la necessitat de l'escolta de la Paraula de Déu en la celebració litúrgica. Aquest és l'àmbit primordial d'escolta de la Paraula. És en el si de l'Església, com un nen en braços de la mare, on ens convertim en autèntics oients de la Paraula. La matriu eclesial és indispensable per a la veritable escolta de Jesús.

En la Quaresma la litúrgia de la paraula és molt rica. Farem bé de seguir-la dia a dia en les celebracions de la missa; si això no és possible, meditem les lectures proposades en publicacions que tinguem a l'abast, i fins i tot a internet.

Aquesta escolta acollida en el cor, amb la meditació, ens ajudarà en el camí de la conversió, no pas des de la nostra mirada, que sempre és pobra, sinó des de la llum del mateix Senyor que ens parla. Aquesta és l'autèntica conversió que té que com a fonament la humilitat del qui sap escoltar la paraula exigent i misericordiosa de Déu.

Ja hem dit que Francesc, papa, en el missatge per a aquesta Quaresma posa en relació el camí quaresmal i el sinodal, que hem de recórrer tots els cristians a fi de manifestar el que som. Per aquesta raó el Sant Pare remarca: «A més de parlar-nos en les Escripures, el Senyor ho fa a través dels nostres germans i germanes, especialment en els rostres i les històries dels qui necessiten ajuda.» L'escolta del Senyor i l'escolta dels germans són inseparables. «Escoltar Crist passa també per l'escolta als nostres germans i germanes en l'Església.» El camí sinodal que estem recorrent a la nostra diòcesi ens ensenya aquesta necessitat de l'escolta mútua per al discerniment. I aquesta vivència no s'acaba amb el Sínode, sinó que ha de restar entre nosaltres sempre.

